

(§ 961 obč. zák.), je lhostejno, neboť jde o nepravidelnou úschovu (depositum irregulare) a je uschovatelka povinna vrátiti jen věci téhož množství a téhož druhu a žalobce také nic jiného nežádá. Je-li tomu tak, je zřejmo, že do úschovy odevzdané částky nespočívají na témže, nýbrž jen na stejnorodém právním a skutkovém důvodu a nerozhoduje o příslušnosti soudu součet všech, i touto žalobou nezažalovaných, do uschování daných částek podle § 55 věty druhé j. n. Žalobce zažaloval jednotlivé částky dané do úschovy žalované, jež nepřesahují jednotlivě 5.000 Kč. Úhrnem činí ovšem 8.493 Kč. Od toho odpočítává 3.738 Kč, jichž bylo použito s jeho svolením k obstarání různých potřeb pro něho a pro žalovanou, takže žaluje zbytek 4.755 Kč. Součet 8.493 Kč nečiní sloučení jednotlivých nároků podle § 227 c. ř. s. nepřípustným a nevylučuje předmětnou příslušnost dovolaného okresního soudu, poněvadž nejde o případ § 55 třetí věty j. n. Žalobce nedospívá totiž ke konečné jistině 4.755 Kč srovnáním svých pohledávek se vzájemnými pohledávkami žalované, nýbrž tvrdí, že odpočtená částka 3.738 Kč byla žalovanou vyrovnána tím, že jí v souhlasu s ním použila k obstarání různých potřeb pro něho a pro sebe, že tedy na místě placení byla tímto způsobem vyrovnána (§ 1414 obč. zák.) a zanikla. Rozhodujícím pro přípustnost sloučení zažalovaných nároků je proto konečná částka 4.755 Kč. Poněvadž žalobce spojil v žalobě jednotlivé pohledávky, jež ani v součtu ani jednotlivě nepřevyšují 5.000 Kč, je dovolaný okresní soud podle § 49 čís. 1 j. n. k řešení sporu příslušný a neodůvodněnému dovolacímu rekursu nebylo proto vyhověno.

Čís. 11354.

Opatrovnickým schválením osnovy tržové smlouvy nabyt druhý smluvník práva ve smyslu § 11, druhý odstavec, nesp. říz.

(Rozh. ze dne 23. ledna 1932, R I 816/31.)

Opatrovnický soud schválil usnesením ze dne 17. července 1930 osnovu kupní smlouvy, již prodávala choromyslná nemovitosti manželům Františku a Marii V-ovým. Toto usnesení bylo doručeno dosavadnímu opatrovníku choromyslné Janu J-ovi dne 21. července 1930. Nový opatrovník choromyslné František J., jemuž bylo usnesení ze dne 17. července 1930 doručeno při jeho jmenování dne 15. září 1930, podal do tohoto usnesení dne 24. září 1930 rozklad, jemuž soud prvního stupně vyhověl a změnil usnesením ze dne 9. března 1931 své schvalující usnesení ze dne 17. července 1930 v ten rozum, že schválí prodej nemovitostí jen s podmínkou, že pro choromyslnou bude zřízena na nemovitosti doživotní služebnost bytu. K rekursu manželů V-ových změnil rekursní soud usnesení prvního soudu ze dne 9. března 1931 v ten smysl, že se rozklad Františka J-a jako opatrovníka choromyslné do usnesení ze dne 17. července 1930 zamítá. Důvody: Rozklad došel na soud dne 24. září 1930, v době, kdy napadené usnesení, doručené dřívějšímu opatrovníku Janu J-ovi dne 21. července 1930, bylo již v právní moci. Na tom nemění nic, že novému opatrovníku Františku

J-ovi bylo při jeho zřízení usnesení ze dne 17. července 1930 doručeno dne 15. září 1930, neboť se to stalo k vůli informaci, by nový opatrovník vyhověl příkazu k podpisu originální trhové smlouvy. Podle § 11 druhý odstavec cís. pat. ze dne 9. srpna 1854 čís. 208 ř. zák. jest ponecháno uvážení soudu, by hleděl i po lhůtě k rozkladům a stížnostem, lze-li ještě změnití opatření bez újmy jiného. I podle § 9 druhý odstavec nesp. říz. může první stolice své dřívější opatření změnití jen, pokud jím nenabýly práv jiné osoby. Tohoto předpokladu tu není. Usnesením ze dne 17. července 1930, kterým první soud na základě schválení krajského soudu schválil jako opatrovnícký soud nad choromyslnou Kateřinou J-ovou návrh smlouvy, již prodává svou polovici nemovitosti Františku a Marii V-ovým za 25.000 Kč, nabyli kupující práv vyplývajících ze schválené trhové smlouvy, jakmile jim vyhotovení usnesení podle § 187 nesp. pat. bylo doručeno. To se stalo dne 21. července 1930. Nebylo proto již lze toto usnesení na úkor kupujících k rozkladu ze dne 24. září 1930 změnití a bylo změnou napadeného usnesení rozklad zamítnouti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu Františka J-a.

Důvody:

Jest souhlasití s napadeným usnesením rekursního soudu, že rozklad opatrovníka Františka J-a, podaný po čtrnáctidenní lhůtě § 11 odstavce 1 nesp. řízení byl opožděný a nepřípustný. Neboť opatrovníckým schválením (ze dne 17. července 1930) osnovy trhové smlouvy, jež byla jen provedením opatrovnícky právoplatně schváleného soudního smíru, s nímž i tehdejší opatrovník Jan J. výslovně souhlasil, došlo k platnému projevu souhlasné vůle obou stran o prodeji nedílné polovice domku s pozemky manželům V-ovým podle §§ 861, 869, 21, 233, 244, 282, 865 obč. zák. a § 187 nesp. řízení, tudíž ke smlouvě trhové, ana obsahuje veškeré náležitosti smlouvy trhové podle § 1052 obč. zák. Nejde tedy jen o dohodu uzavřítí v budoucnu smlouvu podle § 936 obč. zák., jak stěžovatelka míní, a nabyli proto manželé V-ovi na základě opatrovnícky schválené trhové smlouvy obligačního práva na postoupení nedílné části nemovitosti, a změnou schvalovacího usnesení by mohli utrpětí újmu. Jest proto názor rekursního soudu o nepřípustnosti rozkladu, opřený o ustanovení § 9 druhý odstavec a § 11 druhý odstavec nesporného řízení správný.

Čís. 11355.

Každý, kdo jest zaměstnán při provozování hornictví, jest již po samém zákonu pojištěn, a to v horním podniku trvale zaměstnaný dělník i pro případ nemoci i pro případ invalidity, bez ohledu k tomu, zda ho majitel horního podniku u bratrské pokladny jako takového přihlásil čili nic. Majitele podniku stihá jen povinnost, by doplatil bratrské pokladně, co jí ušlo na pojistných příspěvcích následkem nepřihlášení nebo opožděného přihlášení po případě nesprávné přihlášky.